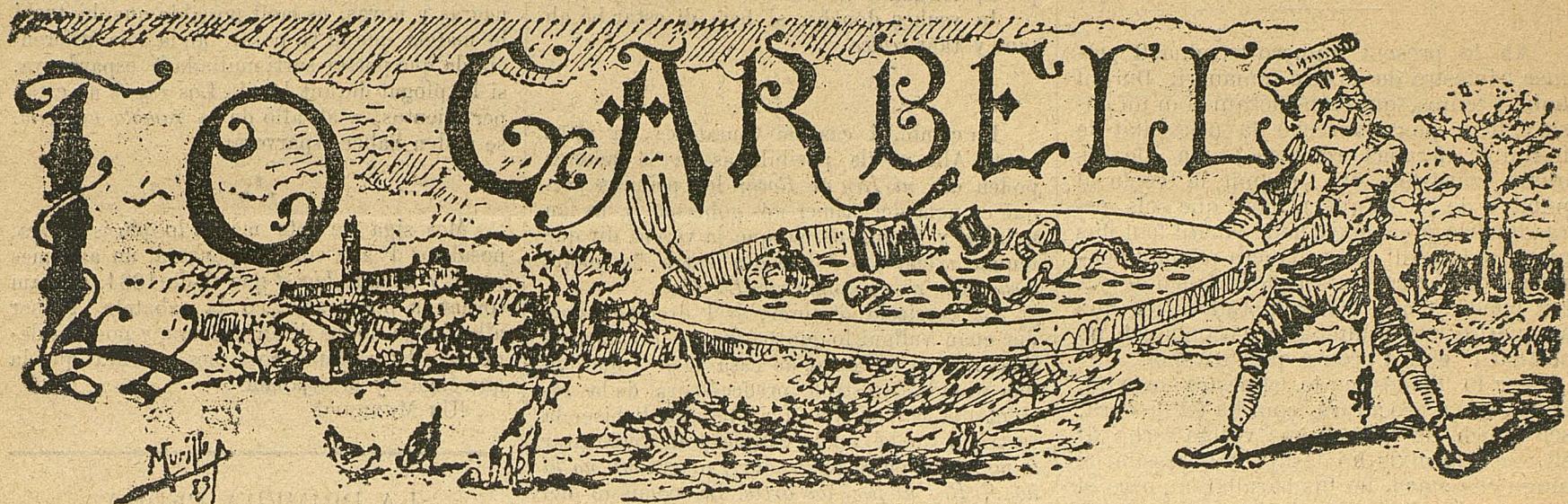

ANY 2°

LLEIDA 6 DE JENER DE 1884.

REMENADA 13.º

PERIÓDICH CLÀ Y CATALÀ

QUE 'S REMENARÁ UN COP CADA SEMANA.

ADMINISTRACIÓ.

Major, número 70, botiga. ahont se dirijirà la correspondencia
de tota mena.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un trimestre . . . 2 Pesetas | Número atrassat . . . 0'25 Cént.
PAGO ADELANTAT.

LA NIT DE REYS.

*Los Reyets passan de ronda,
no sé pas lo que 'm durán:
si m duhen, Dèu los ho pagui,
y si no 'm duhen, en paus.*

ADVERTENCIA IMPORTANTE.

Ab lo present número termina 'l primer trimestre de nostre semanari. Durant aquest temps, que consideram com un ensatx, hem pogut apreciar la necessitat de introduir algunes reformas, una de las quals consisteix en suprimir la venta al públic de LO GARBELL, cosa que sols permetrà donarlo a coneixer hem vingut fent flns avuy, puig no d' altra manera podiam permetre que nostres suscriptors fossin de pitjor condició que 'ls compradors, ja que aquests los resultaba mes econòmich, no obstant l' elevat preu a que 's venia.

Per lo demés, en lo trimestre pròxim, LO GARBELL procurarà, com ha fet flns ara, ser amich de tothom que vullga serho d' ell, perque aixis ho desitja y necessita. Si ningú 'ns ataca, no 'ns barallarem, pero si 'ns buscan rahons nos defensarem, sempre dins del terreno de la legalitat y de la decencia.

Continuarem denuncian tots los fets que arrivin a nostre coneixament y que considerem dignes de censura. Y al ferho aixis, desitjem que 'l públic se convenci de que no 'ns guiarà cap passió, animositat ni meus desitx de venjansa, com algú molt equivocadament ha suposat, si no única ment l' amor que professam a nostra Ciutat y a la justicia.

Y com res debem ni esperem de la política, seguirem rientnos de totes las farsas políticas, pero procurant que jamay se puga veurer en nostres senzills escrits, falta de respecte y consideració personal per ningú.

LA REDACCIÓ.

LOS REYS.

«Ne diuen que 'ls Reys vénen montats en jurs caballs... ¡Ay que no sé si vénen, si vénen o se 'n van!»

V. BALAGUER.

LA diada d' avuy casi 'ns convida a parlar de coses verdaderament reals. Quan lo *Trovador de Montserrat* va escriure "La nit de Reys," y l' hi posà l' estribillo que ara mateix fem nosaltres servir de lema, debia estar molt lluny de creurer en la creació d' un partit com lo de l' esquerra dinàstica, que fos susceptible d' arriar a ser poder alguna volta.

Pero en realitat, si bé això pot redundar en difinitiu benefici de la nació espanyola, no 's deu deixar per sentat que perque una cosa siga *real* y evident, haigi de ser convenient o necessaria. Y una prova la tenim en la recentíssima REAL *Ordre* que autorisa la *realisació* d' una casa, o d' un pilot d' elles, en lo bell mitx de la Rambla de Fernando.

Bé es veritat, que aquesta *órdre real* ha fet fins entristar l' opinió pública, y ha lograt vestir de dol a tota la prempsa ilerdanesa; mes com los darrers responsables de semblant resolució o siga 'ls que l' hi han donat l' última empenta no deuen haber estat jamay a Lleida, la cosa queda aixis *realizada*.

Realment.

**

Per altra part, també tenim dintre de 'l recinto de Ilerda, un famosissim *Hostal dels tres Reys*, capas no sols pera tres, sinó per trescents cinquanta; del mateix modo que tenim també una casa, que es la de *Don Juan del Rey*, dintre de la que hi pot cabrer tot,

una generació d' aspirants als municipals empleos, estigan o no vacants.

Ja veuen donchs, si hem d' estar bé ab tant y tant *realee*.

**

En cambi, a casa la Ciutat es un' altra cosa. Allí ni 'ls possibilistes ni 'ls adictes poden dir *ni Rey ni Roch*; los primers perquè en nom del primer nos governan y 'ns fan felisso, y 'ls segons, perque ja varem dir que tenian exemplars del segon entre 'ls molts richs que 'ns va enumerar *La Luz*.

La comissió d' obras, te 'l dret de recordar quan vullgui lo que passà en lo carrer de Sant Antoni al costat de casa *Reyes*, que fou una pseudo-catàstrofe predecessora de la recent del carrer Nou. La comissió d' hisenda se troba també en lo cas de poder contestar a no pochs de sos acreedors, que *ahont no hi há, q' Rey hi pert los drets*. La comissió del personal, deu no oblidar jamay los bons serveys que lo porter Sr. *Rey*, fa molts anys presta, y la comissió de Gobern interior, que segons sembla *no te Rey que la governi, ni Papa que l' escomuniqui*, deu no oblidar lo mérit artistich del gran retrato de S. M. lo *Rey*, que l' anterior Municipi feu col-locar en la sala de vistes de la interina Audiencia, no oblidant alló de que allí *ahont está q' Rey, allí está la Cort*; ni alló altre: *La primera q' Rey perdona, la segona catxamona*.

¿Volen major *realisme*? ¿Volen mes *realitat*?

**

Fa mils y mils de setmanas, que 'l ofici de Rey debia ser un ofici de bon tros d' avuy en dia.

Los reys d' ara, son fets d' un altre modo; puig si bé n' hi ha algun com lo de Birmania que surt de sa cambra 'l meller vespere y siga de bon humor o siga malhumorat, ordena tallar lo coll a tot un grapat de princesetas; o bé com lo dels zulùs, que al caurer presoner no més demanà als inglesos un *bou* diari, y una dotsena de donas, (no sabem si també diarias,) a fi de poder estar captiu ab tot decoro; aquests, són reys excepcionals y extraordinaris en la época moderna. Los ordinaris, s' han democratizat de tal manera, que fins n' hi há que potser pensan en disoldre las Corts, per poder reformar la Constitució y portar a efecte l' universal sufragio.

Y 'ls redactors de LO GARBELL, considerant que encara sens califica de *gentussa*, (apesar de tenir en sa redacció un notari, segons algú pensa), posan avuy en interés propi y prescindint per això de la política, la sabateta al balcó esperan que 'ls reys del dia 'ls portin un sufragio universal que esborri la diferencia de poderiu entre la *gentussa* y la *pschutt*.

Si *El País* posa al balcó sa botina, pot desitjar que 'ls reyets l' hi duguin una acta de Diputat a Corts, per veurer d' encarrilar lo Noguera-Pallaresa.

El Programa, hi pot posar un esclop dels que usan en Madrid los gallegos per dur *aigua* a domicili, a fi de veurer si aixis obté alguna comisaría.

El Posibilista, podria molt bé posarhi uns *xanclos* de goma elàstica, dins dels que hi pugues cabrer en *consciencia* lo mateix una corona de mare de Déu, o de las altres, que un nivell de mestre de casas o un canó d' artilleria.

La Luz, posant sa sabata de simolssa a la finestra, es possible que l' un demà hi haigi trobat un incensari per utilisió propia y un llibre ab lo següent titol: "Manual del *compañerismo periodístico*".

Y finalment, *El Trabajo*, si ha posat en lo solà una espardenya, encara que sigui ab betas negras y novas, es molt possible que hi trobi lo mateix que hi va posar, ab la sola diferència de que potser surti mullada l' espardenya, si ha plogut durant la nit. Los *reyets* no están per quèntos, y ab alló de la *rambla esplicita*, se poden haber esparverat.

**

Mes siga de tots modos lo que 's vullga, nosaltres l' any vinent, que serà un any mes comú y menos *bigest* que l' de 1884, pensam tornar a posar al balcó la sabateta. Potser allavars ja no 'ns dirán *gentussa*, y podrem demanar als *reys* una cosa mes sensilla que la que enguany desitjaban!

!UN MUNICIPI!

LA PRIMERA PEDRA.

A casi era hora! Després de *tretse* dias d' aplassament se pugué 'l Dijous últim portar a cap sa collocació pél nou edifici de la presó del partit. La tenebrosa boira 's va apiadar per fi del taulado alsat ab tanta premura en las afors de Boters.

Tretse dias de níbols. *Tretse* dias de tenir la roba respallada alguns dels invitats d' ofici; *tretse* dias d' esperar en va las noyas lo ditxos y desitjat ball del Casino; y *tretse* dias de somniar los infelisso presos las prendas de vestir que la prempsa 's va prometre lo dia de Sant Tomás, al obsequiarlos ab un *tech* de primer órde. Lo *tretse*, es un número fatal, y l' dia que 'l Sr. Gobernador va comovar en son despaix a la prempsa lleida-tana, era 'l *tretse* de Desembre..... Ja està entés tot.

L' espectacle, s' havia ja anunciat varias vegades sens que á ningú l' hi acudís l' anyadir:—(*Si el tiempo lo permite;*) y una sola volta que á *El País* l' hi va acudir l' anyadirlo, va fer bon temps desseguida. Hi há periodichs que sempre estan inspirats.

Y anem al grà. Son las dues y trenta tres de la tarde, y la oficial comitiva surt de 'l Gobern civil. Obta per anar per la banqueta a fi d' aprofitar los resquisits solars surtits al atzar o per sort y casualitat en aquet dia. Nostre periodich està allí representat per aquell Notari de la Redacció que ja sab lo Sr. Costa. Devant del carrer de Caballers s' incorpora a la comitiva lo nou Director de *El Programa* Sr. Bonet, col-locantse darrera del Sr. Abadal que porta un bastó de borlas de creixensa. Prop lo famós mercat de Sant Lluís, un soldat transeunt se planta y fa un saludo militar als porters de la Diputació y Audiencia que anaban de uniforme. Al ser la comitiva al devan de ca 'n Guardiola, los membres de la mateixa se quedan estasiats al veurer las *colgaduras* de sa fatxada. Y devant de l' obra de la nova casa de Misericordia, un dels invitats mes serios, es víctima d' una torta de peu que l' hi fa fer mitja dotsena de ganyotas.

Som a Boters. Mástils ab gallardets y banderolas que recordan los mellors temps del *Tranquil-Taller*, saltan a nostra vista. En mitx, un *taulado*, un *clot* y un *quadro* ab lo plano del futur edifici. Tocan las tres y fa lo mateix la Banda militar de Málaga. La comitiva, ja es dins, y es posa a redactar l' acta mentres fora tocan una fantasia de *Boccacio*. Alguns senyors firmen l' acta; lo senyor Abadal no vol ser menos y firma com a *Tinent d' Arcalde*. Sens ell, ja no s' hauria fet la testa.

Y á propósito de las firmas. ¿Ja tenian cédu-
la d' enguany, tots los que suscrigueren lo
document? No s'haig de desfer altra vegada
á consecuencia de lo que prevé la lleu sobre
impuestos y sobre documents pùblichs.

La major part dels periódichs que junt ab
algunes monedas s'enterraren, portaban orla
negra. Mellor; aixis las generacions futuras sa-
bran dintre de segle, que la prempsa ilerdan-
esa, sapigué protestar contra la *Real Ordre*
de 24 de Desembre de 1883.

Lleyda, donchs, està d' enhorabona. Y ha
contret un deute de gratitud per D. Llorens
Moncada, á qui LO GARBELL, després d' agrar-
hirli tot lo que en pro dels interessos ilerdan-
esos fá, l' hi participa als oportuns efectes,
que la caixa de llauna que contenia las mo-
nedas y l' acta de la primera pedra del nou
teatre en la Rambla de Fernando, va desapa-
reixer, al cap de poch temps, del punt ahont
lo Ministre de Foment en persona va deixarla
col·locada.

LA SESSIÓ DEL AJUNTAMENT Y LO GARBELL.

OUE no ho saben?
La semana última l' Excelentíssim Ajuntament de Lleyda va tenir
l' honor d' ocuparse de LO GARBELL en plena sessió, es á dir, en mitx plena,
perque no eran mes que la dotsena de costum.

Com pot ser aixó, dirán vostes, que no se
n' tenen en menos de parlar ab *gentussa*?

Ja veuran, com que 's tractaba de vi, y á
totx m' hi acrada ferse petar un trago, si
es de...
Pero vulgue...
lla nit no assistí...
feyna tenim á guarnir...
nit, aixis es que lo ue...
ferencia al extracte...
gas de la Capital.

Anem douschs al ga, e dr. C... per la part
Lo senyor Costa, no sembla fer á rotllo alló
que l' hi tocaba ó per demà, que no estabam
interessos del Comú, va tr... hagues un acort
de ls coranta cantis y va... fora del casco de
l' cert al afirmar que hi havia tot lo tribut avans
el qual, lo vi que 's fia; pero que no ob-
població, hagi de pagar la práctica, pera evitar
el can entrada parc...
us s' ha fet en la...
Asaltres nos so... sempre resulta que 's va
fae mateix y se... práctica en benefici de un
fa... bona pa... pres, que aixó mateix s' ha
virhi des... s'... vegadas, tractantse de per-
sonas altrast... on, concedintlos permis pera
entra... i... ns pagar prèviament, contant de
que al... presentarlos lo recibo pagarián al mo-
mento.

¡Bona teoria, senyor Costa!

Es á dir; que á 'ls pobres, si no pagan per
endavant no se 'ls deixa entrar lo vi, y á las
personas de posició, que l' entrin quan los
semblí bé y que paguin quan vulguin.

Y pera probar que á 'ls de la *pschutt* se
'ls pot fiar, va anyadir que l' senyor Hortet
habia satisfet ja tot l' import de la cullita.

Aixó ja ho sabiam nosaltres y aixis ho va-
rem fer constar en lo número anterior: pero
ara, en confiansa, farem la següent pregunta:
¿volen dir que hauria anat tant depressa si
LO GARBELL hagues fet *muixoni*?

Despres va dir, que no donia importancia
á nostre semanari porque, segons l' hi han

assegurat, forman la Redacció, un ex-empleat
municipal, un notari que no exerceix y un
industrial de bon humor; creyent que la con-
ducta del tal periódich, los donarà un resul-
tat completament distint del que 's propo-
saren.

¡Hola, hola! con que tenim un notari dins
de casa, y 'ns deyan qu' eram *gentussa*?

Per altra part, si també hi ha un indus-
trial en la Redacció, no cal pas que 'ns re-
baixi, senyor Costa, donchs al cap-de-vall vosté
també es un industrial, encara que sigui *ilus-
trado* segons nos digué *La Luz*.

Altrament, aixó de que 'ls redactors siguin
notaris ó sabaters, no hi deu fer gran cosa;
lo que deu mirarse es si 'ls fets que 'l periò-
dich denuncia, son ó no certs y si estan ó no
exposats ab dignitat y mesura.

Aquesta es la qüestió.

Y respecte á que la conducta del periò-
dich nos darà un resultat contrari al que 'ns
proposem, está molt equivocat, puig concre-
tantnos al cas actual, tant sols nos proposa-
bam que aquell *vi* pagues los drets de consums
que adeudaba, y aixó ja veu que ho habem
conseguit, de lo qual ne *dona fè* lo notari de
la Redacció. Y aquí debem fer constar, que
no hem cregut may, ni sisquera suposat, de
que en aquesta qüestió hi hagues frau de cap
mena, per quan, sobre no ser possible, atesa
l' actual organiació del ram de consums, co-
neixem prou bé la honrades del senyor Hortet
y del senyor Costa, pera guardarnos de fer
suposicions calumniosas.

Finalment, lo mateix senyor Costa,—ab
la acostumada aprobació del senyor Abadal,—
va proposar que s'obris una informació per
averiguar de quin modo ha fet cap al calaix
de LO GARBELL, aquell famos *volante* de 'ls
coranta cantis.

Deixiu anar, D. Francisco, que si es de
bon just, ell tornará, y qui sab si ja en la
tunada d' avuy, los *Reyts* l' hi hauran portat,
conlocantlo dins del barret que serveix
de mostra en la porta de son establiment.

A UNA EMINENCIA ILERDANESA.

¡Oh patrici *encopetat*!
Desde l' banch de la paciencia,
jo 't felicit, admirat
v' aplaudeixo entusiasmat
ton saber y ta eloquència.

Al sentir ton rich parlar,
vaig quedar fet un badoch;
puig molts cops me vaig pensar
que 'l orador Castellar
ocupaba l' humil lloch.

¡Saps que tens bon caparró
per ser orador novell?

¡Descubri en plena sessió,
lo fil de la redacció
del periodich LO GARBELL!

¡Caramba! un *ex-empleat*

que ha servit a ca 'la vila,
trobarshi també ficat
en assumpto tan malvat!

¡Vatua 'l ret de la Sila!

Francament, jo 't escoltaba
com qui s' escoltà un canari;
y era tant lo bo que 'm daba,
que casi 'm caigué la baba
quan vas parlar del *notari*.

T' esplicas com un missal.

¡Bravo! sabiás orador.

¡Qui 'ns copets! sobretot, al
parlar del *industrial*
que *gusta tan bon humor*.

Lo GARBELL d' aquesta feta
no 't farà mes lo caparra;
ara si, que ab semblan treta,
á la burlona *genteta*
has ben *xafat la guitarra*.

Y si algun cop te critica,
tira barra y no t' espantis;
ara ray, que ab ta palica
has fet catlar la *musica*
d' alló dels *coranta cantis*.

Mes, ja que de la jugada
n' has pogut eixir triunfant,
jojo! y un' altra vegada,

evita la pasterada
de que se 't perdi 'l *volant*.
Y si may cap redactor
ve á donarte mes molestia,
deixat d' odi ni rencor
y encomanat ab fervor
al *Angel de la modestia*.

GRA.

La Luz nos dedica un article firmat per
D. Ezequiel Llorach, en lo que, despresa de
parlar molt de boigs y de compararse á tots los
sabis antichs y moderns, desde Galileo y 'l
Dante, hasta Rios Rosas y Cánovas del Cas-
tillo, diu que efectivament ha sigut una locura
lo haber donat á sa defensa un tó molt
elevat del que mereixia l' ataque y que
pera donar una prova evident de judici, posa
punt final á la polémica, anyadint, que si
insistim en pendre 'l per blanch de las nostras
bufonadas, no contestarà en *La Luz*, pero que
tampoch quedará impune la ofensa.

Apartin las criatures.

Ara parlarem nosaltres.

En altre de 'ls articles que també 'ns de-
dicá *La Luz*, pero sens firmar, nos deya *mi-
serables* als redactors de LO GARBELL.

En vista de semblant paraula, varem dir-
en nostre últim número, que si 'l Director y
demés redactors de *La Luz* se feyan solidaris
de aquell insult, empleariam los medis que
nostra dignitat reclames; y si pél contrari de-
clinaban la responsabilitat en lo corrector
literari, llavors ho deixariam correr.

Ara bé: ab lo sol fet de firmar lo senyor
Llorach l' article á que aludim, proba que
aqueix es l' autor y que asumeix la responsa-
bilitat de aquella paraula y de altres no me-
nos atrevidas estampadas en *La Luz* y diri-
jidas á nosaltres; y per lo tant, cumplint la
promesa empenyada ho deixem correr, pero
reservantnos lo continuar comentan los escrits
de dit *semi semanal*, ab lo mateix dret que
ell ho fará ab los nostres, sens necessitat d'
entrar en lo terreno de las personalitats.

Tenim grans novetats.

El Posibilista, en son últim número, se
permét, encara que de una manera tímida,
atacar á l' Ajuntament per aquella bunyolada
que, segons varem dir, havia de pagar lo sen-
yor Llobet, referent a las condicions que l'
hi han sigut imposadas al demanar lo corres-
ponent permis, pera construir una casa prop
del Mercat.

Si s' haura romput també la conciliació
municipal com la de Madrid?

S' ha encarregat de la direcció de nostre
estimat colega *El Programa*, son correli-
gionari lo Sr. don Joseph Bonet.

Creyem que aquest cambi no ha de mo-
dificar profundament la marxa de la polí-
tica.....

Senyor President de la Comissió d' ornato.
Lo Notari de la Redacció de LO GARBELL, do-
na fé de que avuy, dia de la fetxa, existeix
encara aquell suplement de acera de la plassa
de Sant Francesc.

La Pàtria está en perill.

Segons hem llegit en un periodich, s' ha
dirigit desde Lleyda, un telégrama al Ministro
de la Gobernació que diu aixís:

"El Comité provincial y círculo izquierdis-
ta de esta localidad, se adhieren á patrióticas
manifestaciones liberales que informan el men-
sage, desaprobando conducta observada en
ambas càmaras."

Aixís ja no estranyem que aquests dies se
parli tant de la disolució de las Corts, puig si

la seva conducta no mereix la aprobació de tant importants colectivitats, es clar que no queda altre medi que enviar á sas casas als senadors y diputats.

Alerta donchs, espanyols, que la Pàtria està en perill.

PORGUERAS.

Participam al *público ilustrado*, que á instàncies de varios senyors, s' ha obert en *La Luz* una secció puramente literaria, en la qual s' hi publican unas ratllas curtas posades en *columna vertical*, y unas debajo de otras, que segons ha dit una persona competent volen ser versos.

Nosaltres no sabem que admirar més, si la necessitat de ser publicada dita composició, ó l' mérit de la mateixa.

Se diu per preàmbul, que aquells versos, son un fragment d' un trallat que pensava escriure, pero que ho ha deixat correr, (mes val aixis) anyadint que si ho hagues continuat, n' hauria surtit un drama acceptable, tal vegada bò.

Lo que creiem nosaltres que n' hauria surtit, es un cove de quatr' ansas, segons se veu per la mostra, donchs alló de representar lo teatro un *salon riquísimo amueblado con modestia*, y haberhi un brodat que *gime en honda agonia*, SÉPALO l' autor, aixó no ho enten ningú.

Y no val excusar-se en que alló ho va fer quan l' hi apuntaba 'l bozo; donchs si allavors no tenia coneixement, ara 'n té, y per lo tant no deuria haberho publicat encara que l' hi apuntessin un trabuch al pit.

"Procure ser en todo lo posible,
el que ha de reprender, irrepreensible."

Fassin lo favor d' escoltar la importantísima noticia que comunica *El País*.

DROGUERIA BARCELONESA.

MAJOR—36.

Pastillas de tota classe.
pomadas de rich olor,
canyella, sucre y especies,
fideus betas macarrons.
Melindros, secalls, bolados
y un café que Deu ni dò,
vingan á comprar minyonas.
gènero fi y pochs pinyons.

MAQUINAS PERA CUSIR

Ridaura y Escuder.

Vinguin noyas y veuran
las màquinas per cusir,
que beli punt si posa 'l péu
van millor que cap carril.

També 's troba en dita casa
bonas agullas y fils,
Elegancia y baratura,
¡Alsa prendas! á escullir.

AL MAGISTERIO ESPAÑOL

MAJOR—70.

Cromos, llíbres y estampetas,
Plomas, tintas y tinters,
paper per escriure cartes,
blanch, ratllat y de comers,
Llapideras per dibuix,
Calendaris del pagés,
americanos y altres classes;
tot mol bo y per pochs calés.

"Continua la venta de billetes para la rifa del cerdo llamado de San Anton."

Y no es aixó lo pitjor, company; lo mes grave es que continua també la venta de butifarra á cá la Sila.

* * *
Lo mateix periodich després de lamentarse de la lluya que 'ls xicots arman á pedradas en la costa del castell, demana que pera evitarlo en lo successiu, s' hi envíi algunas parellas de agafadors en los días que degui haberhi pedradas.

Ara sols falta que *El País* digui quins días son aquests.

Ahir va inaugurar-se en la Rambla de Fernando, un nou y elegant establecimiento titolat "Café del Comercio." Tenint com tenim los mellors antecedents de la aptitud y amabilitat que caracterisa á la persona que está al frente, l' hi augurem no poca concurrencia.

Saben lo que 'ns va agradar mes de tot lo que va haberhi en la ceremonia de colocar la primera pedra?

Donchs va ser la música del Regiment de Málaga.

La opinió unànime de quants varen sentirla, es de que sembla una bona orquesta y de que fa anys que en Lleida no se'n havia sentida cap de tant notable.

Nostra enhorabona al simpàtich y modest músich major senyor Zamarra y desitjem tenir moltes ocasions de aplaudirlo com se mereix.

Lo Senyor bisbe de la Seo, en sa última visita al Sant Pare, l' hi ha entregat mil cinc cents duros com á ofrena de 'ls seus feligresos.

Lo recte de Suert, poble de aquesta província, diu missa en una casa particular, per a benassar ruina l' iglesia.

FERRETERIA—PERXES DE BAIX.

Alicatas y pintxons,
cutxillas de sabaté
y tot un magatzem plé
de claus, tatxas y tascons
Estenallas y martells:
ultim preu y economia,
y pe 'l ram de fusteria
seras, ribots, y boixells.

JOSEPH GAYA.

(AFORAS DE S. ANTONI.)

Qui vulga teni 'ls dinés,
ben segurs y ben guardats,
que vagi a ca' l senyó Gaya
puig fabrica molts bons paixos.
També fa portas de ferro
y balcons dels ramejats:
per solidés y finura
un altre no 'n trobaran.

Carrer Major—78—

Guitarras y guitarrons,
cordas, violins, arquets
y pessas ben tornejadas
se troban á cá 'n Rabès.

Sastreria de Cardús.
Moda espanyola, francesa
y altres que estiguin en us,
(mentres no sigui la anglesa)

PALLAROFAS.

EPÍGRAMAS.

"Mestre, deixéume patillas;" ordená en tó poch formal, un imberbe menestral al barber Cosme Motxillas.

Y surtin de sas casillas, incomodat per la xansa, respongué 'n Cosme, en venjansa: "Vos las deixaré i ja ho crech! mes com jo á vos no 'us conech, tindreu de portar fiansa."

Diu lo critich Pau Freixura, que en Ventura, mol bé escriví. Pero à n' ell qui l' hi assegura qu' es vritat aixó que diu?

XANFAINA.

Solucions á la XANFAINA del número passat.

XABADA 1.a—Ba-ra-la.

Id. 2.a.—No-ta-ri.

MUDANSA.—Nansas, llansas, pansas, causas.

PREGUNTA.—Los grans de blat etc.

CONVERSA.

—Peret, ya sas qui 's casa?

—Qui?

—Lo teu cusi.

—En Baldomero?

—Si, la Ramona m' ho ha dit.

—Y ab qui 's casa?

—Ya t' ho hay dit.

UN EUROPEO.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Gat de majordoma: Va bé y ho publicare
lo próxim número.

SOL TORRENS.

CAFÉ tanys d' COMERS.

Ricamenom
y ab pintur per engalanat
á la Rambla, sola que fan goig,
s' establert i en de Fernando

Ab això, si repr'n café nou:
de pendre un cenen gust
vaiginhi sempre que café bò,
que 'l donan d' alle Cab que vullgan,

Direò millor.

SERRA MOYANO itse d'
de b—Quince

Joguinas per la qcat de
guants y pells pera uita y fruitxalla,
petacas, pipas, boquis, fer l' os
cadenas y medallons.

Plumeros per la llimp ser la
objectes de tocador
y la mar de frioleras
per la present estació

DOÑA CATALINA DE JALON.

Qualsevulla català
que vulga parlar francés,
ab quatre lissos no mes
desseguida, l xafarà.

Apa donchs, gen aplicada,
si vols sabé 'l sans facón.
al, carrer de la Tallada
35, quart segon.

ESTUFA BARATA

Si per causa de la boira
algu pateis de fredor
y desityja crtar pronte,
que vagi al Hostal del Sol,